

Hava politikararnir gingið í ov stórum skúlaflokkum

Nú «landsstýrið» höttir við at spara burtur 94 lærarastov, eru vit nógv, sum undrast. Vit undrast serstakliga, tí talan er um fólkskúlaálagarar. Er fólkskúlin ikki skulin, sum øll víðari útbúgving byggir á?

Tit hava í langa tíð ynskt at økt um næmingatalið í flokkunum, men tað hevur tibeit ikki eydnast tykkum enn, og vóni eg, at tað ongantíð fer at eydnast tykkum.

Í dag hava vit eina hampuliga goða skúlskipan, men hon átti at verið gjørd enn betri, heldur enn sundursyndrað — tí tað er tað, tit eru í ferð við.

Vit minnst, tá næmingatalið í flokkunum var 30-35. Tá dattu nógvir næmingar niður ímillum, tí stundir ikki vóru hjá lærarunum at taka sær av øllum. Teir tungu næmingarnir eru altíð ringast fyrri, og hava brúk fyrri og rætt til kvalifiseraðar lærarar. Tit kunnu spara nakrar krónur við at lata vikarar, uttan útbúgving, taka ein part av undirvísingini, men tað man fara

at verða ein dýr sparing í síðsta enda. Í dag er ikki nokk at duga so dont at lesa og skriva.

Nei — skal sparast, er avgjørt ikki rætt at leggja eftir fólkskúlanum fyrst. Tit kundu ivaleyst spart heilt fitt, um tit hugdu aðrar vegir. Takið t.d. H.F. og studentaskúlnar, sum sloðast um alt landið — handilsskúlar somuleiðis. Vit eru hóast alt ikki fleiri enn 45.000 fólk í landinum, — ikki meira enn til ein stórskúla av hvørjum slag, har umstøður eru hjá næmingunum at búgva. Her er talan um vaksin fólk, sum avgjørt ikki verða verri fyrri av at skúla klára seg sjálvi, istaðin fyrri at búgva heima til tey eru trøllvaksin.

Skal sparast, skuldu tit fyrst hugt at høvudsinnu okkara. Vit hava t.d. flakavirki, sum framleiða so at siga tað sama, á hvørjum tanga. Bert nokkur fá av hesum bera seg figgarlariga — hini skulu hava kreppulán og Guð viti alt. Her kundi ivaleyst fingist meir burturúr, um nakrar samanlegg-

ingar vóru gjørdar. Fjarleikin í Føroyum er onga staðni longri enn so, at komast kann til arbeiðis.

Hvussu við flotanum. Vit ynskja sjófólki okkara goðar arbeiðsumstøður, men óivað vóru teir nøgd-ir, sjálvt um skipini ikki vóru sum luksuslinarar.

Bygdaleiðir kundu óivað eisini spart ein hóp, uttan at tænstustøðið dalaði tilsvand. Skiftið teir yvirvaksnu oljuskandi bussarnar út við bussar í rimiligari stødd. Tað er ikki neyðugt at koyra í bussum í million-klassa.

Figgjarmálaráðharrin uggar seg við, at fólk, sum tosa við hann um sparingina, eru positivir. Hesi fólk, ið tosa við hann, eru óivað fólk, sum ikki verða rakt av nakrari sparing.

Men skal fólkskúlin avhóvðast, rakar sparingin øll (eisini tey «positivu») í síðsta enda — og hon rakar fast.

Tit kunnu spara nógv, sjálvt um tit lata fólkskúlan fáa frið.

Sturin mamma

Samgongan revsar okkum vanlig fólk

Einaferð enn má noyðist eg at leggja meg út í orðaskiftið, ið nú er at lesa í Sosialinum. Tað er víðkjandi núsitandi samgongu, um hvussu vanlig fólk verða revsað, og um hvussu øðrvísi hugsandi fólk verða jagstrað, og at javnaðarfólk skulu utrúddast sum rottureiður.

Tað harmar meg, at slíkir politikarar eru komnir inn í tingið. Undan valinum ávaraði eg í lesarabrevi fmóti at atkvøða fyrri monnum sum Óla Breckmann. Mín lítið hjálpti. Flokkurin kom inn kortini. Hesin flokkur (Sambandsflokkurin ikki frægari) hevur gjørt og førir framvegis ein so ljótan og menniskjafjigindaligan politikk. Vit hava eina samgongu við grannskoðara á odda, sum hevur lagt fólk lag á lættast at snýta í skatti. Og nú teir brigsla teir Javnaðarflokkunum fyrri at hava stýrt landinum, so Føroyar eru í hesi støðu í dag.

Vit hoyrdu í donsku pressuni, tá samgongan var skipað, «revisorerne indmarch på Færøerne» -

og tað var als ikki í positivari merking.

At hugsa sær at hava eina samgongu, sum jags-trar øðrvísi hugsandi fólk, og sum vil utrúdda javnaðarfólk? Og at eitt lítið land sum Føroyar skal hava fleiri politikarar á odda við so menniskjafjigindaligan hugsanarhátti, fleiri enn í stórum londum. Men tað, sum harmar meg mest er, at fólk ið hevur valt teir. Teir eru ikki komnir til valdið við nakrari kollvelting sum í øðrum londum við slíkum politikarum. Hugsar fólk ið eisini so, ella eru tey tikið av bóli av teimum «smartu» grannskoðarunum og dagblaðsstjóranum? Eg fái meg ikki til at trúgva, at fólk ið er so. Eg kenni fleiri, sum velja hesar flokkar, teirra millum grannskoðarar og dagblaðsfólk.

Nú má Føroya fólk vakna og ikki sita og rista í brókunum, bara tey hoyra orðið kommunisma. Javnaðarflokkurin er ikki kommunistiskur, og tað eru hinir javnaðarflokkarnir í Norðurlondum. Tað er havi nevnt er javnaðarpolitikkur ein

fyrirmynd hjá teimum fátækum londunum, t.d. í Suðuramerika, har eg búði í fleiri ár. Men sum Føroyar verða stýrðar nú, má landið vera ein ræðumynd hjá tí versta einaræðisharranum í einaræðislandum.

Fólk mugu nú vísa hesum monnum í Føroyum, at tey ikki taka undir við slíkum politikki. Hampafólkini í hesum flokkum áttu heldur at stovnað sín egna flokk, so súu vit, hvar tey stóðu.

Eg heiti á hesa samgongu um at gevast við at gera seg inn á vanlig fólk, sum mugu slíta fyrri dagligum breyði. Eg vitjaði eitt fiskavirki, tá eg var heima í summari. Eg má siga, eg havi vírding fyrri teimum fólku, sum arbeiða í tí vinnuni. Tað er eitt strævið og hart arbeiði at standa har í kulda og gangi og víðgera fisk. Tey fólkini, sum gera arbeiðið, øll meira ella minni liva av, mugu ikki revsast. Tað eru ikki vanlig fólk, sum hava skuldarbundið landið. Tað eru spekulantarnir, sum hava koyrt

tjak

Tjóðveldisflokkurin lagt samfelagið lamið

— tí Óli Breckmann er farin í sjálvdrátt — álvaratos hetta er ov bíligt. Tann, sum ikki roknar við hasum, tá hann fer í samgongu við fólksflokkinn, hann er ov naivur. Tað verður nógv verri enn. Men fast takið tykkum. Tit liggja, sum tit sjálvir hava reitt, og longri tit sita í samgonguni, minni liviligt verður í landinum, skrivur Edvard í Skorðini Joensen í hesi politisku viðmerkingini

Tey, sum søu Litlating tann 5. september, fingur greitt at vita, at tey skuldu ikki vænta sær nakað sum helst frá hesi samgonguni. Tað, sum ikki longu er tikið frá fólki, skal samgongan nokk syrgja fyrri at loggeva um, soleiðis at tað kann takast seinni. Hesi vóru orðini. Øðrvísi kundi tað ikki skiljast.

Anfinn Kallsberg gjørdi heilt greitt, at «Hin samhaldsfasti», sum hann ofta verður nevndur, verður avtíkin. Tað gleddi týðuliga fólksflokkinn at fáa avtikið eitt tað frágasta arbeiðsáramál í okkara tíð. Tað er ov dýrt at hava hann hjá fólki, sum eisini gjalda bundna uppsparing. Jú, gaman í. Men hendan uppsparingin kom aftan á, at arbeiðsmarknaðargrunnurin var samtyktur. Harumframt visti ein, hvat góldið kom at vera í «Hin samhaldsfasti», meðan torført tykist at vera at definera, hvat nu er uppsparing og hvat er skattur. Tað eru ikki so fá, sum meta tað seinna fara at verða stórpartin, meðan minni verður eftir til útgjald á 65 ára degnum. Tað hevur nú altíð verið goður fólksflokspolitikkur at motarbeiða — og helst avtaka — alt, sum tykist vera løntakaravinarligur politikkur.

Jongerð Purkhús tordi aftur at taka fulla ábyrgd av tí, hon hevði verið við til at gera í Tinganesi. Ein

landið í ta støðu, Føroyar eru í dag. Eingin veit betur enn henda samgonga, hvørjir teir menninir eru.

Tað skal ikki vera órevisað at koyra eitt land á húsangang, men tað skal so sanniliga framvegis kunna loysa seg at vinna pening við ærligum arbeiði.

Poula

má so rokna við, at hon eisini meinar við tíðina, hon sat sum figgjarmálaráðharri 1985—1989. Ella skulu vit trúgva 14. September og rokna við, at ta teir siga, at javnaðarflokkurin hevur skuldina av verandi figgjarstöðu, er tað tí, at hesin flokkur avgreiddi figgjarviðurskiftini tá? Sat so Purkhús bara til pynt í sjónvarpi og bløðum fyrri løn? Ella hvussu skulu vit skilja hasa skivingina? Kanska 14.andi ger so væl at útgreina okkum, hvat teir meina við.

Í 14. September tann 6. sept. er Heini O. Heinesen aftur á breddanum. Har hevur hann nú í seinastuni í hvørjum blaði greitt frá, at javnaðarflokkurin hevur skuldina av, at so nógvur peningur nú verður tikin frá fólki. Men nú mikudagin eru tað knappiga teldurnar hjá Líkningsráðnum, sum hava skuldina. Tær munnu vera skeivt stillaðar, metir kunesarin. Hann man hava fingið HOL í høvðið. Man ikki størsta grundin til støðuna vera, at eitt stórt eykaarbeiði er kroyst niður yvir høvðið á starvsfólkunum av nokrum desperatum politikarum?

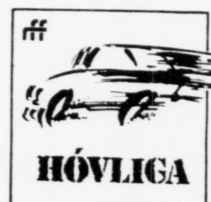
men framferðin hjá Heina O. Heinesen í 14. September seinastu tíðina visir just tjóðveldisflokkinn í einum notuhykli. Rop og reyp upp á annara kostna. Men ein søpu-bløðra, sum brestur, fyrsta tikið verður eftir henni. Teir fingur umrøðuna av lógmansrøðuni og figgjarlógini útsetta, tí Dagblaðið nevndi skúlastjóran í Vági, sum skiftandi tjóðveldis-landsstýrismenn ikki hava torað at tikið sær av. Tá so ein, til endamálið leigaður danskur embætismaður, kemur við eini frágreiðing, tordu teir heldur einki at gera, uttan at útseta tingarbeiðið, tí teir finna seg

ikki í skivingini hjá Óla Breckmann.

At hugsa sær til Tjóðveldisflokkurin leggur tingið lamið, tí Óli Breckmann er farin í sjálvdrátt! Álvaratos. Hatta er ov bíligt. Tann, sum ikki roknar við hasum, tá hann fer í samgongu við fólksflokkinn, hann er ov naivur. Tað verður nógv verri enn. Men fast takið tykkum. Tit liggja, sum tit sjálvir hava reitt.

Og longri tit sita í hesi samgonguni, minni liviligt verður í landinum.

Edvard í Skorðini Joensen

**HITI - VATN
SANITET**

Ring **176 93**
ella **876 93**

Ragnar Jacobsen
Telefon 176 93
Fartelefon 876 93
Dj. i Geilsgøtu 31
Tórshavn